

SCRIPTA MANENT – ΤΑ ΓΡΑΠΤΑ ΜΕΝΟΥΝ (25/7/11-31/7/11)

«Εβδομαδιαία επισκόπηση παραγνωρισμένων ειδήσεων επικαιρότητας που πρέπει να έχουμε πρόχειρες σε ένα συρτάρι»

(Από δημοσιεύσεις της 4ης εβδομάδας του Ιουλίου)

Το περιβάλλον είναι πάντα εδώ

«Ένα εξέχων παράδειγμα απόκρυψης (από τα ΜΜΕ) αποτέλεσε η μεγάλη έρευνα του πανεπιστημίου Μ.Ι.Τ. για την κλιματική αλλαγή. Τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν στην έρευνα είναι πρωτοποριακά και η έρευνα θεωρείται η πλέον ενδεδειγμένη που έχει γίνει μέχρι σήμερα.

Η έρευνα του παγκοσμίως διάσημου πανεπιστημίου η οποία δημοσιεύθηκε στις αρχές του 2009 ξεπέρασε τις πλέον απαισιόδοξες προβλέψεις σχετικά με την κλιματική αλλαγή, καθώς εκτιμά ότι αν η κατάσταση συνεχίσει ως έχει (“business as usual” σενάριο) η παγκόσμια μέση θερμοκρασία θα αυξηθεί κατά 5,1 βαθμούς Κελσίου έως το τέλος του 21^{ου} αιώνα, δεδομένο που θα αλλάξει τελείως την μορφολογία και τις συνθήκες ζωής στον πλανήτη. Στο “no policy” σενάριο, στην περίπτωση δηλαδή που η ανθρωπότητα δεν κάνει τίποτα για να αλλάξει την κατάσταση, η παγκόσμια μέση θερμοκρασία ίσως αυξηθεί έως το 2100 κατά 6-7 βαθμούς Κελσίου! Η πιθανότητα αύξησης από 3,5 έως και 7,4 βαθμούς Κελσίου φτάνει το 90%. Στην προηγούμενη έρευνά του για την κλιματική αλλαγή το 2003, η ομάδα ειδικών του Μ.Ι.Τ. υπολόγιζε την αύξηση σε 2,4 βαθμούς».

Καπαράκης Άρης, “Τα εφιαλτικά στοιχεία του Μ.Ι.Τ. για το κλίμα που αποσιωπήθηκαν επιμελώς”, 27/7/2011

Έως πότε θα θεωρούμε την σκέψη χωρίς συνέπειες;

(απόσπασμα από το «μανιφέστο» του Νορβηγού Άντερς Μπέρινγκ Μπρέιβικ δράστη της πολύνεκρης δολοφονικής επίθεσης στην Νορβηγία):

*«Η ώρα για διάλογο τελείωσε. Δώσαμε στη ειρήνη μια ευκαιρία. Έφτασε η ώρα για ένοπλη αντίσταση. Ο PCCTS, οι Ιππότες Ναΐτες για λογαριασμό του ελεύθερου λαού της Ευρώπης **κηρύσσουν προληπτικό πόλεμο ενάντια στα Μαρξιστικά πολιτιστικά/πολυπολιτισμικά νεοαποικιακά καθεστώτα στη Δυτική Ευρώπη**. Αναγνωρίζουμε ότι η Ευρώπη τεχνικά βρίσκεται σε εμφύλιο πόλεμο από το 1999, όταν οι Ευρωπαίοι και αμερικανοί Μαρξιστές πολιτιστικοί /πολυπολιτισμικοί μέσω του NATO εξαπέλυσαν τις επιθέσεις ενάντια στις Χριστιανικές Σερβικές δυνάμεις και τους στέρησαν το δικαίωμα να σταματήσουν το Ισλάμ στην χώρα τους».*

Π. Κωνσταντίνου, “Η Νορβηγία προειδοποιεί: όχι ανοχή στους νεοναζί”, Tvxs, 25/7/2011

Όταν για όλα φταίνε μόνο οι «άλλοι»

«Τα περισσότερα ακροδεξιά κόμματα και ομάδες αντιτίθενται στην «ελεύθερη κυκλοφορία» των προσώπων μέσα στην Ε.Ε., που θεμελιώνεται με τη Συμφωνία του Σένγκεν. Το θέμα αυτό έχει επηρεάσει την πολιτική και των κυβερνήτων κομμάτων σε χώρες όπως η Γερμανία και η Ιταλία, οι οποίες προβαίνουν σε ελέγχους ή και απελάσεις στο όνομα της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης και του οργανωμένου εγκλήματος.

Οι «καταξιωμένοι» ακροδεξιοί πολιτικοί, όπως η Μαρίν Λεπέν, ο Βίλντερς και ο Σιβ Γιένσεν (αρχηγός του ακροδεξιού νορβηγικού «Κόμματος της Προόδου»- μέλος του οποίου ήταν ο Μπρέιβικ στο παρελθόν) καταδίκασαν βέβαια χωρίς συζήτηση το μακελειό στη Νορβηγία. Όμως τριγύρω τους δημιουργείται και караδοκεί **ένα πλέγμα υποστηρικτών της ανωτερότητας των λευκών** και νεοφασιστών. Αυτές οι ομάδες, που συνήθως αποτελούνται από

νέους ανέργους με ελάχιστη μόρφωση, θεωρούν ότι η ζωή τους πλήγεται από το «σοσιαλδημοκρατικό μοντέλο» και το αυξανόμενο μεταναστευτικό ρεύμα».

Τσιάρας Γιώργος, Οι φλοιοί του κρεμμυδιού της ευρωπαϊκής ακροδεξιάς, Το Βήμα, 25/7/2011

Περί οικονομικού ολοκληρωτισμού

«Υπάρχει ένας οικονομικός πόλεμος όχι μόνο ενάντια στους καταναλωτές και τους εργαζόμενους, αλλά και ενάντια στη βιομηχανία. Κυρίως, όμως, ενάντια στο κράτος, το οποίο είναι και η μόνη δύναμη που μπορεί να περιορίσει το χρηματιστικό κεφάλαιο και να το φορολογήσει. Η χρηματιστικοποίηση έχει εξελιχθεί σε απογύμνωση των κρατών από περιουσιακά στοιχεία. Επίσης τα υπουργεία Οικονομικών έχουν τη δυνατότητα να δημιουργούν δημόσιο χρέος και να καθιστούν τους φορολογούμενους φόρου υποτελείς στη χρηματιστική ολιγαρχία, η οποία παραμένει αφορολόγητη. Το αποτέλεσμα είναι να μην υπάρχει πολιτική εναλλακτική λύση.

Η οικονομική δημοκρατία μετατρέπεται σε χρηματιστική ολιγαρχία. Κι αυτό πρόκειται να καταστεί **το κύριο πρόβλημα του επόμενου αιώνα.** Δηλαδή, το πώς μπορείς να αντιμετωπίσεις τη χρηματιστική ολιγαρχία την οποία οι διάφορες διασώσεις-φούσκα έχουν ενδυναμώσει. Οι κυβερνήσεις αυτή τη στιγμή διεξάγουν ένα είδος ξεπουλήματος πριν από τη χρεοκοπία. Αλλά κανένας, και στα δυο άκρα του πολιτικού φάσματος, δεν μιλά για την αναδυόμενη ολιγαρχία»

Χάντσον Μάικ, “Η χρηματοπίστωση είναι η νέα μορφή πολέμου”, TvxS, 28/7/2011

Χωρίς σχόλιο...

Μέσα σε διάστημα λίγων ημερών αποδείχθηκε ότι τα στελέχη του Μέρντοχ είχαν διατάξει την παρακολούθηση τουλάχιστον 12.000 ανθρώπων, είχαν δωροδοκήσει τη βρετανική αστυνομία και είχαν

χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που συνέλεξαν για να ασκήσουν πιέσεις ή και **να εκβιάσουν ανοιχτά γνωστές προσωπικότητες**. Δημοσιογράφοι λάμβαναν από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία μηχανισμούς που τους επέτρεπαν να παρακολουθούν όχι μόνο τις συνομιλίες κινητών τηλεφώνων αλλά ακόμη και τις ακριβείς θέσεις των ομιλητών.

Ρόλο καταλύτη στην αποκάλυψη του παράνομου δικτύου παρακολουθήσεων του Μέρντοχ έπαιξε ο πόλεμος των εκδοτικών συγκροτημάτων και κυρίως ο φόβος αρκετών παραδοσιακών μέσων για την προσπάθεια του αυστραλού μεγιστάνα να αποκτήσει τον απόλυτο έλεγχο του συνδρομητικού τηλεοπτικού δικτύου BSkyB. **Μια τέτοια εξέλιξη, που προς το παρόν φαίνεται να έχει παγώσει, θα προσέφερε στον Μέρντοχ πρωτοφανή έλεγχο στο χώρο των μέσων επικοινωνίας**, εκμηδενίζοντας και την επικοινωνιακή ισχύ παραδοσιακών τμημάτων της βρετανικής αστικής τάξης.

Χατζηστεφάνου Άρης, “Ο θαυμαστός υπόκοσμος του κυρίου Μέρντοχ”, Πριν, 28/7/2011

Άνθρωπος: Λύκος ή πρόβατο;

«Υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν ότι οι άνθρωποι είναι πρόβατα. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι οι άνθρωποι είναι λύκοι. Και οι δυο πλευρές μπορούν να προβάλουν γερά επιχειρήματα για να υποστηρίξουν τις θέσεις τους. **Σ’ αυτήν ακριβώς την υπόθεση – ότι δηλαδή οι άνθρωποι είναι πρόβατα – εδραίωσαν τα συστήματά τους οι ιεροεξεταστές και οι δικτάτορες**. Μήπως όμως δε διαπιστώνουμε την απανθρωπιά τού ανθρώπου προς τον άνθρωπο παντού – στοές ανελέητους πολέμους, στο φόνο και το βιασμό, στη δίχως έλεος εκμετάλλευση του ασθενέστερου από τον Ισχυρότερο, καθώς και στο γεγονός ότι οι στεναγμοί τού βασανιζόμενου, τού πλάσματος που υποφέρει, πολύ συχνά φτάνουν σε κουφά αφτιά και σκληρές καρδιές;

‘Όλα αυτά τα γεγονότα οδήγησαν στοχαστές όπως ο Χομπς στο

συμπέρασμα ότι: *homo homini lupus* (ο άνθρωπος είναι λύκος για τους συνανθρώπους του). Όμως η **ένταση των καταστροφικών παρορμήσεων δε σημαίνει καθόλου ότι είναι ακαταμάχητες η κυριαρχικές**. Ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος ως το σημείο πού είναι ελεύθερος να διαλέξει τις πράξεις του. **Αν ο άνθρωπος γίνει αδιάφορος στη ζωή, δεν υπάρχει πια ελπίδα πως μπορεί να διαλέξει το καλό**. Και τότε, ή καρδιά του θα έχει πραγματικά σκληρύνει τόσο, πού ή «ζωή» του θα έχει τελειώσει. Αν αυτό συμβεί σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα ή στα πιο δυναμικά μέλη της, τότε η ζωή της ανθρωπότητας θα σβήσει ακριβώς τη στιγμή πού παρουσιάζει τις πιο μεγάλες υποσχέσεις»

Φρομ Έριχ, "Ο άνθρωπος: λύκος ή πρόβατο", 28/7/2011

Ειρήνη και αυτογνωσία

«Ο άνθρωπος αγαπάει τις αντιθέσεις και θέλει να τις διαιωνίζει, γιατί αισθάνεται ότι αυτοπροσδιορίζεται μέσα από τη δραματικότητα ως θέατρο, αλλά όχι εκείνη την αληθινή, που τον φέρνει αντιμέτωπο με τις ευθύνες του.

Αν δεν δούμε συνειδητά και ειλικρινά το φαινόμενο του κακού στην ιστορία και ανεξάρτητα από την περιορισμένη, συμβατική, ανόητη και φανατική παρουσίασή του, και θεωρούμε κάθε έκφρασή του ως συγγνωστή «τρέλα», επειδή δεν χωράει ο νους μας την αλήθεια, τότε θα πρέπει να αθώσουμε όλες τις εκφράσεις του κακού και να αναθέσουμε όλη την ευθύνη στο λεγόμενο καλό. Ο άνθρωπος έχει μία τέτοια τάση, γιατί αισθάνεται ενοχή για την αρνητικότητα που έχει ο ίδιος μέσα του και θέλει να αυτοαθωωθεί. Αλλά η αλήθεια δεν είναι αυτή. Είναι περισσότερο φριχτή από όσο θέλει ο ίδιος να δει, αλλά και ταυτόχρονα πολύ περισσότερο ωραία και φωτεινή απ' όσο θέλει να παραδεχθεί φοβούμενος την ευθύνη του απέναντι στο καλό.

Η επιδίωξη επομένως της ειρήνης χωρίς τα προαπαιτούμενά της είναι λανθασμένη και οδηγεί εκεί όπου οδήγησε. Ίσως θα πρέπει να ξεχάσουμε προς το παρόν την ειρήνη και να ασχοληθούμε σε

βάθος με τα αίτιά της, που μπορεί να σημαίνουν πρόσκαιρα και σύγκρουση με τον νομιζόμενο εαυτό μας, τις απόψεις και τις συνήθειες με τις οποίες αυτοπροσδιοριζόμαστε και με την έλλειψη πραγματικής κοινωνικότητας στην κοινωνία.»

Μουτσοπούλου Ιωάννα, “Η ειρήνη ως αυταπάτη”, 26/7/2011

Επιμέλεια: Αλέξανδρος Μπέλεσης

Μέλος της Μ.Κ.Ο. Σόλων

info@solon.org.gr

2 Αυγούστου 2011